

Maade modsætte sig den højtærede Ministers Ønsker, da de ikke ville være Uvenner med Ministeren. Vi have en Generalauditor, aabenbart Faderen til den højtærede Ministers Forslag, som Formand i Landstinget. Skulde det være Generalauditoren, der vil modsætte sig Fremskridt paa dette Omraade? Jeg kan ikke tro det, thi det vilde han jo ikke kunne uden at blive Uvenner med den fremskridtsvenlige Minister, som er hans Herre og Chef, og som selvfølgelig i samme Øjeblik vilde fjerne ham fra Stillingen som Generalauditor for at tage en Mand til Hjælp, der kunde føre moderne Ideer ud i Livet. Men der maa jeg beklage, at Udvalget har været mere bange end jeg. Jeg har anset Situationen for saa gunstig, som vi rimeligvis aldrig ville komme til at opleve den, for at faa nogle større Goder indførte paa den militære Retspleje, og tillige Goder, som kunde virke smittende og befrugtende, naar vi skulde gaa i Lag med den borgerlige Retspleje.

Det er ikke lykkedes mig at føre mine Ideer igennem, men ellers vil jeg sige, at selv om jeg og mine Bestræbelser maatte, som jeg jo er vant til, lide Nederlag i denne Sal, er der dog ved Udvalgets Arbejde, hvori jeg har deltaget, ydet mig saa megen Imødekommen, at alene med Udvalgets Ændringer er Lovforslaget blevet væsentlig forbedret fra den Skikkelse, det havde ved første Behandling.

Det Emne, hvor vi først ønskede en gennemgribende Reform, var jo paa de militære Retters Omraade og Rækkevidde. I det hele taget vil der ikke under Behandlingen her fremkomme noget nyt. Vi have holdt os indenfor den Ramme, der forelaa ved Lovforslagets Fremlæggelse, og som var under Drøftelse her ved første Behandling, og det er de samme Synspunkter, der der kom frem, som nu i Dag ville være under Behandling igen. Den Tanke at lade Brud paa civile Love, og kun paa civile Love, behandle ved Krigsretter, fordi Bruddet udøves af en Mand, som nu er i den militære Tjeneste, er inde at aftjene sin militære Værnepligt, f. Eks. gør sine femten Dages Tjeneste som Reservesoldat eller paa anden Maade er reven ud af sit borgelige Liv, finde de allerfleste ligesom jeg at være ganske

uhensigtsmæssig. Vi kunne ikke finde nogen som helst Grund til, at vi ikke nu, da vi have Forslaget i Haanden, have Gryden over Ilden, skulle sætte dette til og indføre en virkelig Reform her. Flertallet har ikke villet følge os deri, og derfor er Ændringsforslag Nr. 1 stillet af et Mindretal. Jeg vil haabe, at det vil nyde bedre Lykke her i Tinget, end det har nydt i Udvalget.

Under Nr. 3 er der af det samlede Udvalg stillet nogle Forslag til Reform af Underkrisretten, som alle indeholde udmærkede Ting. De ere tagne fra forskellige Sider i Udvalget. Det er ikke blot Flertallets Ønsker, der ere imødekommede, det er Mindretallets Ønsker, der ere imødekommede, det er mine Ønsker, der ere imødekommede. Men det skulde have været godt, om mine Forlangender vare blevne imødekommede i endnu højere Grad.

Blandt de af mig i Udvalget stillede Ændringsforslag vedrørende de Emner, der berøres i Ændringsforslaget Nr. 3, fandtes ogsaa en saadan Sætning: Almindelig Drøftelse kan gaa forud for Afstemningen. Det er nemlig en given Ting, at naar man har en kollegial Ret, særlig en saadan, hvor man, som vi nu ere komne til her, tillægger hvert Medlem en Stemme og tillægger alle Medlemmerne den samme Ret, det vil sige, de blive ikke Numre, ikke menige, ikke Generaler, ikke Grader, men Medlemmer af Retten, Dommere, kunne vi ikke tillægge den Ret til at afsige en kollegialt affattet Dom, altsaa en Dom, hvor Flertal staar overfor Mindretal, uden at vi give Rettens Medlemmer en Mulighed for at udveksle Meninger, at rette Spørgsmaal til hverandre og modtage Svar. Det er ganske simpelt en Umulighed. Jeg gad se, om Flertallets ærede Ordfører vil staa op og sige mig imod her, vil staa op og kæmpe for, at det er rigtigt at nægte dette Forslag, som er stillet af mig. Om det er, fordi det er stillet af mig, man er imod det, ved jeg ikke, jeg vil haabe, at det er af den Grund, men det er alligevel et godt Forslag. Jeg gad se, om den ærede Ordfører, og Flertallet med ham, vil nægte at vedtage dette mit Forslag under Nr. 4 og derved slaa fast i dansk Ret, at denne kollegiale Ret, Krigsretten, hvor alle Dom-